

РЕШЕНИЕ

№ 1610

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11965** по описа за **2019** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 200606 от 23. 08. 2019 г. по НАХД № 3244 / 2019 г., Софийски районен съд, НО, 129 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 6956 от 29. 01. 2019 г., издадено от зам. министъра на културата, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв., на основание чл. 97, ал. 1, т. 7 от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Министерство на културата, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък. Не редставя писмени бележки в указания срок.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетеля А. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

На 25. 06. 2018 г. служители на Министерството на културата извършили проверка в книжарница от веригата „Г.“ с адрес: [населено място], [улица], при която се установило, че се предлага за разпространение чрез продажба книгата „Приказки от цял свят“ с автор Н. Р., без съгласието на наследниците на автора – И. Б. Р. – Л. (внучка).

На 08. 08. 2018 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на 25. 09. 2018 г., поради невявяване на нарушителя, като въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 6956 от 29. 01. 2019 г. от зам. министъра на културата.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че при издаването на АУАН са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Видно е, че в АУАН се сочи, че са нарушение разпоредбите на чл. 18, ал. 2, т. 2, във вр. с § 2, т. 4, предл. 6, алт. 1 от ДР на ЗАПСП.

Така посочените норми обаче не предвиждат правило за поведение, нарушението на което до основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето.

Видно е, че едва с издаденото НП се сочи, че е нарушена разпоредбата на чл. 35 от закона, която предвижда, че производението се използва само след предварителното съгласие на автора, освен когато този закон предвижда друго.

В същото време, никъде дори и в издаденото НП не е направена привръзката с чл. 32, ал. 1 от ЗАПСП, предвиждаща, че след смъртта на автора авторското право преминава върху неговите наследници по завещание и по закон съгласно Закона за наследството. В чл. 42, т. 5 от ЗАНН изрично е предвидено, че актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа законните разпоредби, които са нарушени.

В конкретния случай проверката за нарушение на авторското право е започнала по сигнал на наследник на автора, поради което е следвало да се посочи, цитираната норма, уреждаща наследяването на тези права.

С оглед така направената правна квалификация по никакъв начин не може да се разбере за какво нарушение е образувано административнонаказателното производство. Допуснатото нарушение е от категорията на съществените, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Така посоченото нарушение винаги и еднозначно е възприемано от съдебната практика за съществено, тъй като административнонаказателното производство е строго формално и горепосочените отклонения относно състава на нарушение, всякога са съществени и всяко едно от тях представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП.

Следва също така, да се отбележи, че по преписката е представен договор, с който са уредени авторските права, като в него действително не фигурира подалото сигнала

лице, но при положение, че от страна на издателството е договорено ползването на тези права, въпрос на разбирателство между наследниците е да уредят помежду си имуществените права по този договор.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на направените по делото разноски, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В конкретния случай, по делото се претендират разноски в размер на 612 лв., като са представени договор, фактура и извлечение от сметка, от която е видно плащане по банков път, поради което и с оглед липсата на възражение за прекомерност, следва да се присъдят изцяло.

Пред настоящата инстанция отново се претендира възнаграждение в размер на 600 лв., като е представена фактура и извлечение от сметка, от която е видно плащане по банков път.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 200606 от 23. 08. 2019 г. по НАХД № 3244 / 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 129-ти състав.

ОСЪЖДА Министерството на културата на Република България– [населено място], [улица], да заплати на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 612 (шестстотин и дванадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.